

Dosarul nr. 2ra-1580/2022
2-17197878-01-2ra-04112022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, I. Dutca, D. Băbălău)

Î N C H E I E R E

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu și de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Annei Russu și lui Alexandru Russu, intervenient accesoriu Sandu Svetlana cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 08 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2017, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Annei Russu și lui Alexandru Russu cu privire la încasarea datoriei în sumă de 52 168,92 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 9371,18 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 1846,20 de lei. Ulterior, la 12 octombrie 2018, SA „Moldovagaz” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat și încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu citare publică în sumă de 200 de lei.

Prin încheierea protocolară din 24 septembrie 2019, s-a dispus conexarea cauzei civile nr. 2-3106/2018 la cauza civilă nr. 2-903/2017, pentru examinare concomitentă în cadrul aceleiași proceduri. Totodată, prin aceeași încheiere a fost atras în proces ca intervenient accesoriu, Sandu Svetlana.

Cauza civilă conexată, a fost intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldovagaz” împotriva Annei Russu și lui Alexandru Russu privind încasarea solidară a datoriei în sumă de 237 495,17 de lei și taxei de stat în sumă de 7124,85 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că pe 23 decembrie 2005 între SRL „Chișinău-Gaz”, în calitate de furnizor și Țurcanu Vladimir, în calitate de consumator, a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 18683, la locul de consum amplasat în mun. xxxx. Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietari ai bunului imobil amplasat

în mun. xxxx, sunt Russu Anna și Russu Alexandru.

A notat reclamantul că, în baza hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 513 din 12 martie 2013, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău a fost transmisă titularului de licență pentru același gen de activitate SA „Moldovagaz”, însă Russu Anna și Rusu Alexandru nu au încheiat un nou contract. La locul de consum menționat mai sus au fost livrate gaze naturale de care au beneficiat pârâții și care au acumulat datorii în sumă de 52 168,92 de lei.

A relatat reclamantul că la 28 noiembrie 2016 pârâților le-a fost expediată o pretenție prin care s-a solicitat onorarea obligației de plată pentru serviciile furnizate și au fost explicate consecințele neachitării datoriei. Suplimentar, SA „Moldovagaz” a menționat că pârâții urmează să achite și o dobândă de întârziere în sumă de 9371,18 de lei.

Cu referire la cererea de chemare în judecată conexată, reclamantul a invocat că, Russu Anna și Russu Alexandru dețin cu drept de proprietate bunul imobil situat în mun. xxxx, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile. Din cauza acumulării datoriilor pentru consumul serviciilor de livrare a gazelor naturale în mărime de 52 168,92 de lei, locul de consum a fost deconectat de la furnizarea gazelor naturale și s-a înaintat o acțiune în instanța de judecată. Ulterior, în rezultatul verificărilor efectuate de operatorul rețelei de distribuție la adresa mun. xxxx, s-a constatat conectarea ilicită a instalației de gaze la rețea, prin afectarea integrității sigiliului aplicat echipamentul de măsurare. Astfel, la data de 17 ianuarie 2017 a fost întocmit raportul de constatare tehnica-științifică, prin care s-a constatat că firul metalic de la sigiliul nr. K189882 a fost deteriorat, iar toate încălcările depistate permit înlăturarea mecanismului mecanic de evidență și neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale.

A mai indicat reclamantul că la 01 noiembrie 2017 a adoptat decizia nr. 43, prin care s-a dispus efectuarea calculului pe sistemul paușal pentru o perioadă de 3 luni pe numele proprietarilor imobilului Russu Anna și Russu Alexandru, în rezultat suma recalculează a constituit 32 848,32 de lei. La 20 martie 2018 a fost verificat repetat locul de consum și s-a constatat conectarea ilicită la rețeaua de gaze a instalației de utilizare prin intermediul unui furtun montat în locul echipamentului de măsurare și robinetul de la branșament semideschis, în acest fel se consumau gaze naturale fără a se duce o evidență. La 13 aprilie 2018 a fost adoptată decizia nr. 21 prin care s-a dispus efectuarea calculului pe sistemul paușal pe o perioadă de 12 luni, iar suma recalculează a constituit 204 646,35 de lei.

A notat reclamantul că, pârâților le-a fost expediată pretenție prin care s-a solicitat achitarea datoriei în sumă de 237 495,17 de lei.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Moldovagaz”, a fost admisă parțial.

S-a încasat, în mod solidar din contul Annei Russu și Alexandru Russu, în beneficiul SA „Moldovagaz”, suma de 52 168,92 de lei în contul compensării datoriei pentru livrarea gazelor naturale consumatorului casnic, acumulate pentru perioada de până în iulie 2017, suma de 237 495,17 de lei conform calculului pe sistemul paușal pe o perioadă de 15 luni (3 luni + 12 luni) pentru încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și suma de 8 689,92 de lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 13 decembrie 2021, SA „Moldovagaz”, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

La 14 decembrie 2021, Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu, a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în partea în care a fost admisă, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 08 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse SA „Moldovagaz” și de Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu și a fost menținută hotărârea din 10 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că, pârâții nu au achitat plata pentru consumul de gaze naturale care au fost livrate, nefiind executate obligațiile contractuale. Deși, SA „Moldovagaz” și-a onorat obligația contractuală de livrare a gazelor naturale la locul de consum mun. xxxx.

Astfel, ținând cont de faptul că debitorii Russu Anna și Russu Alexandru nu și-au onorat obligația de plată a consumului de gaze față de SA „Moldovagaz”, ultimul este îndreptățit, să solicite executarea prestației de plată a datoriei în sumă de 52168,92 lei, care se confirmă prin extrasul din cont și factura înaintată spre plată.

Curtea de Apel Chișinău a invocat că, pretenția cu privire la încasarea de la pârâții Russu Alexandru și Russu Anna a sumei de 237 495,17 de lei pentru încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, este întemeiată. Materialele cauzei denotă existența încălcărilor clauzelor contractuale de către consumatorii Russu Alexandru și Rusu Anna, proprietarii bunurilor imobile din mun. xxxx, fiind prezentate documente ce confirmă încălcarea clauzelor contractuale și anume: actul de control la locul de consum și a echipamentului de măsurare din 12 iunie 2017; actul de demontare a echipamentului de măsurare din 12 iunie 2017, dispozițiile de deconectare din 12 octombrie 2016 și din 12 iunie 2017, actul de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale din 25 octombrie 2017, actul de control la locul de consum și echipamentului de măsurare din 20 martie 2018, dispoziția de deconectare din 20 martie 2018, actul de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale din 20 martie 2018.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că corect a fost încasată suma de 8689,92 de lei pentru cheltuielile de plată a taxei de stat.

La 31 octombrie 2022, Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 08 septembrie 2022 prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că există suficiente probe care demonstrează faptul că Russu Alexandru nu a locuit nici o zi și nici nu locuiește în imobilul său, fapt ce presupune că acesta deține doar dreptul subiectiv de proprietate. Astfel, rezultă că începând cu anul 2016, odată cu schimbarea noului proprietar, furnizorul a sistat furnizarea gazelor, adică a reziliat unilateral contractul. Or, Russu Alexandru nu a încheiat un nou contract cu furnizorul de gaze naturale. Subsecvent, contractul prevede că consumatorul să restituie datoriile avute față de furnizor de până la

rezilierea contractului și nicidecum a consumului fraudulos de după, prin faptele ilicite ale terților.

Menționează că, odată cu rezilierea contractului, Russu Alexandru în calitate de proprietar al casei nu este parte a contractului de furnizare de gaze, iar consumul fraudulos nu poate fi imputat acestuia. Or, consumul fraudulos presupune o acțiune ilicită care nu survine dintr-un raport contractual pentru a fi opozabil părții contractuale sau unui eventual succesor în drepturi.

Consideră că, aprecierile instanțelor inferioare sunt contradictorii or, pe de o parte se insistă asupra nerespectării obligațiilor contractuale de către consumatorii finali, iar pe de altă parte instanța de apel indică asupra obligativității contractării gazelor naturale a noilor proprietari. Chiar și în cazul necesității obligatorii de contractare, omiterea încheierii contractului de gaze naturale nu poate face opozabil proprietarului de imobil în mod automat a tuturor plăților pentru consum, sau mai cu seamă a plăților rezultate din conectarea ilicită la rețeaua gazelor naturale.

A opinat recurentul că, răspunderea unui proprietar de imobil față de SA „Moldovagaz”, nu este absolută și necondiționată de alți factori, doar în virtutea acestei calități de proprietar. Or, după cum s-a reiterat consumul fraudulos de gaz prin reconectare ilicită la rețeaua de gaze este o faptă sancționată și de legea penală, care nu se raportează la calitatea de proprietar al imobilului, dar în principal la vinovăție și la alte elemente ale componenței de infracțiune.

La 14 noiembrie 2022, SA „Moldovagaz”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 08 septembrie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele ce țin de încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

La 07 noiembrie 2022 și 24 noiembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului (f.d. 148,157, vol.2).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 septembrie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 27 septembrie 2022, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 137, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu a depus cerere de recurs la 31 octombrie 2022, iar SA „Moldovagaz”, a depus cerere de recurs la data de 14 noiembrie 2022, astfel, ambii recurenți s-au conformat prevederilor legale, declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v.

Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu și de SA „Moldovagaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Russu Alexandru, reprezentat de avocatul Bargan Valeriu și de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh